

عنوان مقاله:

پیشینه تاریخی جزایر سه گانه ایران در خلیج فارس

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم جغرافیایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی نظر صیدی

کوروش میری - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی

افسانه فرهت - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه آزاد واحد اراک

خلاصه مقاله:

جزایر سه گانه ی ابوموسی، تنب بزرگ و تنب کوچک در آبهای خلیج فارس واقع شده اند که موقعیت آنها به شرح ذیل استپیشینه تاریخی حاکمیت ایران بر خلیج فارس و جزایر آن را می توان به دو دوره ی تاریخی قبل از ظهور اسلام و دوره بعد از ظهور اسلام تقسیم نمود. به طور کلی حاکمیت ایران بر جزایر بوموسی، تنب بزرگ و کوچک، همانند دیگر جزایر ایران، ریشه در گذشته ی بسیار دور داشته است. در دوران های امپراتوری عیلامی، ماد، هخامنشی، اشکانی و ساسانی، خلیج فارس در حکم دریاچه ایرانی بوده، هم چنان که مدیترانه روزی در حکم دریاچه رومی بوده است. ایران در دوران قبل و بعد از ظهور اسلام بر خلیج فارس و جزایر آن حاکمیت داشته و هیچ قدرتی یارای مقابله با آن را نداشته است تنها در دوران زندیه و قاجار به علت ضعف و مشکلات فراوان داخلی، بریتانیا از فرصت استفاده کرد و به بهانه های مختلف جزایر سه گانه برای مدتی تصرف کرد و از حاکمیت ایران خارج کرد. در سال 1992 اتفاقات از پیش طراحی شده ای به وقوع پیوست که موجب بهره برداری کشور امارات عربی متحده با همراهی برخی کشورهای عربی و قدرتهای فرامنطقه ای شد و از آن مقطع زمانی، گهگاهی ادعاهای امارات عربی متحده در محافل سیاسی و بین المللی در خصوص این جزایر مطرح می شود.

کلمات کلیدی:

پیشینه تاریخی جزایر، ابوموسی، تنب بزرگ، تنب کوچک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/562141>

